

mindst Mulige; som det kan indskrænkes til efter Bygningslovens Forrifter, og at man desuden ved Siden deraf bliver aldeles overløben med Andragender om Dispensation i saa Henseende. Man tager det saa noie som mulig, og derhos kommer den Vedkommende ofte tilmed ad Dispensationsveien videre endnu, saa at det virkelig er meget betænkeligt at forflytte den legale Grænde til $\frac{1}{5}$, og navnlig af den Grund, som den første ærede Taler ogsaa fremhævede, at det vil komme til at gaa ud over Gaardsrummet. Det vil bewirke, at Gaardsrummene blive reducerede til et Areal, som i Forhold til den Beboelse, der er i Eiendommen, maa anses for ganske usforvarlig lille. Om der saa egentlig paa den anden Side naas Noget ved denne Regel, er i det givne Tilfælde meget tvivlsomt. For det Første kan jo en Bygning paa tre Etager, uden at regne Kjælderen med, være en temmelig høi Bygning. Bygger man høie Etager, udgjøre jo allerede de tre Etager ikke saa ringe en Høide, og dertil kommer saa Kjælderen. Hvad vil Kjælderen saa egentlig sige? Kjælder er jo ethvert Rum, som er under Jordoverfladen; men naar den kun er ubetydeligt under Jorden, saa nærmer den sig i høi Grad til en Stueetage, saa at det Hele i Virkeligheden kan blive en fire Etages Bygning. Noget synderlig Forbedring med Hensyn til Lustrummet kan jeg heller ikke se, at der kan naaes ved denne Regel. Den kunde naturligvis have sin Betydning, dersom man kunde gjennemføre en saadan Bygningsmaade for hele Kvarteret, men det kan man jo i Reglen ikke. Reglen gjælder jo om de enkelte Bygninger, og den vil altsaa komme til at gjælde for den enkelte Bygning, der kommer til at ligge omgivet af høie Huse paa alle Sider.

Hvad dernæst § 40 angaar, som handler om Beboelsesrum, og ved hvilken man jo ganske vist i Særdeleshed har høit Pige-kamre for Die, skal jeg bemærke, at denne Forfrist, at Gulvfladen i et saadant Rum skal være mindst 15 Kvadratalen, forekommer mig betænkelig, hvorfor jeg ogsaa gjorde Indsigelse imod den i det andet Thing, idet jeg nemlig ikke skjønner rettere, end at et Rum, der er noget under 15 Kvadratalen, f. Ex. 3 Alen paa den ene Led og $4\frac{1}{2}$ Alen paa den anden, kan være et meget ordenligt Rum, som der ikke er nogen Grund til at udelukke fra at beboes. For det Første vil det jo kunne afgive en ganske rigelig Beboelse for en enkelt Pige i Familier, der kun have een Pige, saaledes som det jo er Tilfældet med et overordentlig stort Antal, ja

maaske med Flertallet af de Kjøbenhavnske Familier. Og dernæst maa man jo huske paa, at disse smaa Rum ikke udelukkende benyttes til Pigeværelser, men der kan jo være mange Familier, hvor man i saadanne Rum vil anbringe en halvvozen Søn eller en halvvozen Datter om Natten, og der er da virkelig ikke nogen Grund til at forbyde Folk at hjælpe sig paa den Maade. Det mest Rimelige vilde jo være at foreskrive et vist Kubikindhold. Men det har man ganske vist ikke villet blive staaende ved i det andet Thing, fordi man har meent, at selv om der var det fornødne Rum med de fornødne Kubikfod Luft, som af hygieiniske Grunde maa fordres for ethvert Menneske, saa var det ogsaa nødvendigt, at der i Pigekamrene var lidt Plads, saaledes at Pigen kunde have en Kommode eller et andet Møbel af en eller anden Art foruden netop Sengen, og dertil mente man, at et Rum, der blot var beregnet efter et vist Kubikindhold, ikke altid var tilstrækkeligt. Det er maaske ogsaa saa, men det forekommer mig dog, at en saadan Forfrist som den, der indeholdes i tredie Stykke af § 40, gaar videre end ønskeligt. — I en vis Forbindelse dermed staar et andet Spørgsmaal, som ligeledes var Gjenstand for endel Drøftelse i det andet Thing. Det var nemlig Spørgsmaalet om Kvistværelser, som omhandles i § 42. Der er, som de Herrer ville have set, udtalt i Lovforslaget, at der slet ikke maa være Beboelsesrum paa Loftet — altsaa Kvistværelser — i Bygninger med over 25 Alens Høide. Ved mindre Bygninger maa der nok være Kvistværelser, men kun under den Betingelse, at de ere indrettede paa en vis Maade, og derved er der jo ikke Noget at erindre, det er i sin Orden. Men det er altsaa ubetinget forbudt at have Kvistværelser i Bygninger med over 25 Alens Høide. Her kommer nu noget Vignende frem som ved den førnævnte Bestemmelse, nemlig det, at det er urimeligt at forbyde Folk at benytte saadanne Kvistværelser til f. Ex. at have vogne Børn og Tjenestefolk at ligge i, og ved at forbyde det vil man formentlig i mange Tilfælde skade de Paa-gjældende, som man vilde gavne. Thi det er netop ofte Tilfældet, at Tjenestefolk faae større, bedre og luftigere Rum, naar de anvises Bolig i saadanne Kvistværelser, end de vilde kunne faae, naar de skulde staves sammen med Familien i Beboelsesetagen. Og det forekommer mig ogsaa, at der egentlig ikke er nogen Rimelighed i, at det skulde være forbudt. Da jeg først saae Vindringsforslaget i det andet Thing, troede jeg, at det var motiveret af Brandfarehensyn. Der-